

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Стара Загора, 16.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на шестнадесети април през две хиляди двадесет и шеста
година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно гражданско дело
№ 20265500500243 по описа за 2026 година

Производството се води по реда на чл.435, ал.2 от Граждански
процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по жалба на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК № ***, със седалище и
адрес на управление : гр. С., ***, представлявано от законните си
представители С.С.П. и К.Д.К., действащи заедно чрез адв. М. Г., в качеството
му на длъжник в производството по изп.д.№ 202686550400009 по описа на
ЧСИ М.Д., с рег.№ 865 на КЧСИ и район на действие при Окръжен съд –
Стара Загора, срещу постановление за разноските от 17.02.2026 г.

Жалбоподателят излага доводи, че обжалваното постановление е
незаконносъобразно, т.к. съдебният изпълнител е следвало да намали
разноските за адвокатско възнаграждение до размера на 102,26 евро за
образуване на изпълнителното дело предвид ниската фактическа и правна
сложност на делото и липсата на извършени от адвоката процесуални
действия във връзка с воденето на делото.

Твърди се също така, че липсват доказателства за плащането на
възнаграждението.

Претендира се отмяна на обжалваното постановление за разноските и

намаляването на разноските за адвокатско възнаграждение на 102,26 евро, евентуално до минималния размер за образуване и водене на изпълнителното дело, съобразно Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа /НВАР/ .

Претендира и заплащането на разноските по делото.

В законоустановения срок вискателката М. Г. Г., ЕГН – *****, с адрес: гр. С.З., ***, действаща чрез адв. Д. Д., е подала възражение, с което е оспорила жалбата като неоснователна.

Пълномощникът- адвокат е изложил доводи за законосъобразност на обжалваното постановление предвид наличието на доказателства за плащане на приетото като разноски по изпълнението адвокатско възнаграждение и неговото съответствие по размер с предвидения в НВАР размер на възнаграждение за образуване и водене на изпълнително дело.

Претендира се оставянето на жалбата без уважение и присъждането на разноските по делото.

В писмените си мотиви по реда на чл.436, ал.3 от ГПК ЧСИ М.Д. изразява становище за неоснователност на жалбата. Изложила е доводи, че приетото като разноски по изпълнението адвокатско възнаграждение е съответно на фактическата и правна сложност на делото.

След обсъждане на становищата на страните, мотивите на съдебния изпълнител и материалите по изпълнителното дело, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, т.к. е подадена от процесуално легитимирано лице, срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, в предвидения в закона срок за обжалване.

Разгледана по същество съдът я намира за неоснователна, поради следните съображения:

Изпълнителното производство е образувано за събиране на парично вземане на М. Г. Г. от ЗД „Б.И.“ АД в размер на 3067,75 евро – застрахователно обезщетение, 582,87 евро и 357,90 евро - съдебни разноски.

С молбата за образуване на делото вискателката е представила договор за правна защита и съдействие от 20.01.2026 г., от който е видно, че е договорила с адв. Д. Д. да извърши от нейно име следните действия: образуване на изпълнително дело и водене на изпълнително дело, за което му

е заплатила в брой при сключване на договора възнаграждения в размер на 102,26 евро за изготвянето на молбата за образуване на делото и 327,23 евро – за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнителното дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парично вземане.

С постановление от 21.01.2026 г. ЧСИ Д.а е приела като разноси по изпълнението платеното адвокатско възнаграждение в общ размер на 429,49 евро.

На 26.01.2026 г. съдебният изпълнител е наложил запор на банковите сметки на дружеството-длъжник в „ОББ“ АД.

С молба от 30.01.2026 г. пълномощникът на вискателката е поискал при липсата на доброволно плащане налагане на запори върху банковите му сметки и върху вземанията му като вискател по изпълнителни дела при друг частен съдебен изпълнител.

Длъжникът ЗД „Б.И.“ АД е получил поканата за доброволно изпълнение на 30.01.2026 г.

С молба от 30.01.2026 г., получена от ЧСИ на 02.02.2026 г., дружеството-длъжник е поискало намаляването на размера на приетите разноси за адвокатско възнаграждение по съображения, идентични на изложените в разглежданата в настоящото производство жалба.

На 13.02.2026 г. ЧСИ е получила уведомление от 09.02.2026 г. от „ОББ“ АД за признаване на вземането и обезпечаването му до посочения в запорното съобщение размер.

С обжалваното постановление ЧСИ М.Д. е отказала намаляване на разностите по изпълнението относно адвокатското възнаграждение.

По делото не са налице данни длъжникът да е изпълнил задължението си по изпълнителния лист в срока за доброволно изпълнение.

Разпоредбата на чл.79, ал.1 от ГПК предвижда, че разностите по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в конкретно посочени хипотези /подобна хипотеза не се твърди от жалбоподателя/.

Заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в изпълнителното производство представлява разноси по изпълнението.

В разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК е предвидена възможността да се

претендира намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото.

Възнаграждението на адвоката следва да бъде определено при съобразяване фактическата и правна сложност на делото, както и съобразно действително извършената работа, а разпоредбите на НВАР могат да служат на съда за ориентир относно типичните за пазара на адвокатски услуги цени на отделните видове предоставяни услуги.

Оплакването на жалбоподателя, че като разноски по изпълнението следва да бъде признато само платеното адвокатско възнаграждение за образуване на изпълнително дело е неоснователно.

Съгласно чл. 10 т. 1 от НВАР за образуване на изпълнително дело адвокатското възнаграждение е в размер на 200 лв., а съгласно т. 2 на чл. 10 от НВАР отделно е предвидено заплащане на възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания.

Това от своя страна обуславя извод, че пазарът за адвокатски услуги разграничава образуването на изпълнителното дело и процесуалното представителство по делото като отделно предоставяни услуги, всяка от които със своя отделна стойност, и това обстоятелство следва да бъде съобразено от съда при преценката за прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение.

В случая вискателят е ангажирал квалифицирана услуга от адвокат както за образуване на изпълнително дело, така и за неговото водене.

Вземането по изпълнителният лист не е било платено от длъжника в срока за доброволно изпълнение, и от страна на адвоката на вискателката са извършени действия за избор на способ на принудително изпълнение,

При това положение следва изводът, че заплатеното адвокатско възнаграждение не се отнася единствено за образуване на изпълнителното дело, но и за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнително дело до събирането на всички дължими суми по делото, т.е. на адвоката се следва и възнаграждение по т.10 т.2 от НВАР.

Размерите на платените от вискателката възнаграждения за образуване на изпълнителното дело и воденето му са съответни на размерите, предвидени

в НВАР, т.е. не са прекомерни на фактическата и правна сложност на делото, т.к. съответстват на типичните за пазара на адвокатски услуги размери на възнагражденията в такива случаи.

Обстоятелството, че дружеството-длъжник е застрахователно дружество с публични сметки под контрола на държавен орган, поради което единствено нужният способ на принудително изпълнение е налагането на заповед на банкова сметка не обуславя ниска фактическа и правна сложност на изпълнителното дело, която да изисква приемане като разноси на различното от типичното за пазара на адвокатски услуги възнаграждение.

Това е така, т.к. следва да се държи сметка, че до реализиране на съдебно признатото притежание на вискателя се е достигнало след образуването на изпълнително дело и реализирането на способ на принудително изпълнение.

Обратното разбиране би обусловило създаването на привилигирано положение на застрахователното дружество - длъжник спрямо другите длъжници на парични задължения единствено поради наличието на гарантиран от държавата минимум на притежавано имущество.

Освен това на практика възприемането на такъв подход при преценката на фактическата и правна сложност на делото би представлявало изгода, която застрахователното дружество - длъжник черпи от неправомерното си поведение, изразяващо се в липсата на доброволно плащане на съдебно признатото вземане на вискателката, което в никакъв случай не следва да бъде толерирано.

По изложените съображения съдът намира жалбата за неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Относно разноските:

При този изход на делото вискателката има право на разноси по делото.

Такива следва да ѝ се присъдят за платеното адвокатско възнаграждение за защита в настоящото производство, в размер на 205 евро, съобразно представеният с възражението договор за правна защита и съдействие от 23.03.2026 г.

Водим от изложените мотиви и на основание чл.437, ал.4 от ГПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление : гр. С., ***, представлявано от законните си представители С.С.П. и К.Д.К. – изпълнителни директори, срещу постановление за разноските от 17.02.2026 г. по изп.д.№ 202686550400009 по описа на ЧСИ М.Д., с рег.№ 865 на КЧСИ и район на действие при Окръжен съд – Стара Загора, с което е отказано намаляване на размера на приетото като разноски по изпълнението адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление : гр. С., ***, представлявано от законните си представители С.С.П. и К.Д.К. – изпълнителни директори, **да заплати на М. Г. Г., ЕГН – *****, с адрес: гр. С.З., ***, сумата от 205 евро /двеста и пет евро/ - разноски в настоящото производство.**

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____